

VZKŘÍŠENÍ

FARNÍ ZPRAVODAJ

Z obsahu

- Zprávy z farnosti
- Kronika
- Mariánský sloup
- Na rok ve Francii
- Velké adventní knižní okénko
- Pro děti
- Program farnosti o Vánocích 2019

Moji milí,

začíná advent, doba přípravy na příchod našeho Pána. První neděli adventní slyšíme Ježíšova slova o tom, jak to bude vypadat na konci. „Až přijde Syn člověka, bude to jako za dnů Noeho: Jako tehdy před potopou hodovali a pili, ženili se a vdávaly až do dne, kdy Noe vešel do korábu, a nic nepoznali, až přišla potopa a zachvátila všechny – takový bude i příchod Syna člověka.“ (Mt 24, 37-39) Je tedy jasné, že se máme připravit nejen na oslavu prvního příchodu Kristova, který se stal před dvěma tisíci lety v Betlémě, ale především na jeho druhý příchod. Svátý Pavel k tomu poznamenává: *„Víte přece, co znamená tento čas: už nastala hodina, abyste procitli ze spánku; vždyť nyní je nám spása blíže, než byla tenkrát, když jsme uvěřili. Noc pokročila, den se přiblížil. Odložme proto skutky tmy a oblečme se ve zbroj světla. Žijme řádně jako za denního světla: ne v hýření a opilství, v nemravnosti a bezuzdnostech, ne ve sváru a závisti, nýbrž oblečte se v Pána Ježíše Krista a nevyhovujte svým sklonům, abyste nepropadali vášním.“* (Řím 13, 11-14). Ježíšův popis posledních časů zdůrazňuje nevšímavost lidí a nestaráni se o Boží záležitosti. Žijeme si tady dobře, hlavně ať nás nic neruší, Ani Bůh ne. To je ta tma, o které píše svátý Pavel Římanům.

Druhou adventní neděli slyšíme Jana Křtitele křičet: *„Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské.“* To je ten, o němž je řečeno ústy proroka Izaiáše: *„Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Páně, vyrovnejte mu stezky!“* (Mt 3,2-3) a dále: *„Neste tedy ovoce, které ukazuje, že činíte pokání. Nemyslete si, že můžete říkat: ‚Náš otec je Abraham!‘ Pravím vám, že Bůh může Abrahamovi stvořit děti z tohoto kamení.“* (Mt 3, 8-9). Jeho slova mají vyburcovat také nás, nejen Izraelity před dvěma tisíci lety.

O jakém ovoci pokání Jan káže? Je to nové přichýlení se k Bohu. Jde o to, obrazně řečeno, „přestat se ženit a vdávat, prodávat a kupovat, pít a hodovat“ jako by se nechumelilo a jako by to tak mělo trvat navždy a obrátit se z celé síly k Pánu Bohu. Jemu každý den svěřovat svůj život, život svých blízkých, a nakonec životy všech lidí. Každý den s ním počítat. Jeho chválit, jeho prosit, jemu děkovat, na něho se spoléhat. Jeho mít na mysli od rána do večera.

Naše adventní věnce nám připomínají, že Pán Ježíš chce být světlem našeho života. Kež se tedy stanou domácími ohnisky modlitby. A kež nám náš nový advent pomůže k tomu, abychom si na toto setkávání s Pánem v modlitbě, především v rodině, zvykli a nedovedli jsme si bez něho náš život už vůbec představit.

Bůh po nás touží, nic mu pro nás není za těžko. Kež bychom my toužili po něm celým srdcem.

Váš Otec Karel

■ ■ ■ ZPRÁVY

Milí farníci,

jak většina z vás zaregistrovala v ohláškách na konci října, od 1. 1. 2020 dochází k zásadní změně v zajištění působení pastoračních asistentů – farnosti budou muset hradit 100 % jejich mzdových nákladů. Jedná se o novou situaci, dosud jsme pouze přispívali na mzdy a většinu nákladů hradilo Arcibiskupství. V našem případě činí na příští rok náklady na oba pastorační asistenty – Jiřího Hrdého a Lídu Burianovou celkem 457 000 Kč. Další působení pastoračních asistentů je pro naši farnost nesmírně důležité. Požádali jsme vás proto o příspěvek na tento účel. Bylo možné přispět prostřednictvím obálek různých hodnot. Někteří jste se rozhodli poslat peníze rovnou na farní účet.

Děkujeme všem vám, kteří jste přispěli. Na rok 2020 je podpora našich asistentů zajištěna.

K 15. 11. 2019 se vybralo 512 000 Kč, z toho 280 000 Kč v hotovosti, 232 000 Kč na účet farnosti. Dárcům rádi vystavíme potvrzení o daru.

Pokud byste se rozhodli pravidelně přispívat, ať už na naše asistenty či na provoz farnosti, je možné využít i platbu na farní účet č. **283641309/0800**. Srdečné díky!

P. Karel

Milé sestry a bratři v Kristu,

přeji Vám všem pokoj a Lásku do vašich srdcí. Moc vám děkuji. Byl jsem šokován štědrostí a velkorysostí, s níž jste podpořili a podporujete nás, pastorační asistenty. Je to pro mě znamení, že Bůh asi chce, abych zde ještě zůstal. Také děkuji za velkou podporu své manželce i všem ostatním dobrodincům a vám všem, že moji nedokonalou službu přijímáte.

Jiří Hrdý

*Ježíši! Maria! Miluji Vás. Smilujte se nad námi. Zachraňte všechny duše.
Amen.*

■ Mikulášská nadílka

Ve čtvrtek **5. prosince** od 17 hod. ve farním sále. Před začátkem rodiče odevzdají balíčky označené jménem dítěte do košů dole v suterénu.

■ Poutní mše svatá

Poutní mši svatou oslavíme v pondělí **9. prosince** v 18 hodin. Letos se slavnost Neposkvrněného početí Panny Marie překládá, protože adventní neděle má přednost před všemi svátky. Po mši svaté se můžeme setkat ve farní kavárně u prostřeného stolu. Samozřejmě přivítáme vaše příspěvky k pohoštění.

■ Adventní duchovní obnova

V sobotu **14. prosince** v čase 9.00 – 12.30. Obnovu povede Otec Karel. Hlídní dětí je zajištěno.

■ Svátost nemocných

V neděli **15. prosince** při všech mších svatých se bude konat udílení svátosti nemocných. Tuto svátost mohou přijmout nemocní a senioři. Je velmi vhodné se před přijetím svátosti nemocných také vyzpovídat.

■ Silvestr na faře

Letos opět srdečně zveme všechny farníky v úterý **31. prosince**, po děkovné mši svaté od 17 hodin, na silvestrovské posezení v kavárně. Uvítáme pomoc s organizací, zábavným programem, hudbou, zpěvem či pohoštěním. Zájemci, hlase se v sakristii nebo u paní Lídy.

■ Vánoční varhanní koncert

V sobotu **4. ledna** od 19 hodin v kostele – podrobnosti včas oznámíme.

■ Předprázdninový pobyt nejen seniorů a rodin s dětmi v Olomouci

Od úterý 9. do neděle 14. června 2020 zveme na již tradiční duchovní a poznávací pobyt, tentokrát u Sester františkánek Marie Immaculaty v penzionu Tůde, Hrnčířská 14, Olomouc.

O duchovní program se stará P. Vladimír, plánujeme výlety, prohlídky zajímavých památek apod. Cena pobytu kolem 3 000,- Kč.

Zájemci, hlase se, prosím, závazně v sakristii spolu se zálohou 1 500 Kč nejpozději do 15. února.

Na všechny se těší P. Vladimír a Lída

■ Program o Vánocích

Věnujte, prosím, pozornost rozpisu vánočních bohoslužeb a také rozšířené možnosti přijmout svátost smíření před Vánoce. Přeji vám všem požehnaný Advent.

Váš Otec Karel

■ ■ ■ KRONIKA

■ ■ PODZIMNÍ PRÁZDNINY

V sobotu 26. října dopoledne jsme vyrazili z chaotického a rušného Smíchovského nádraží do Příbrami. Letošní podzimní prázdniny jsme trávili na faře ve Slivici. Tento rok nás doprovázela Panna Maria. Její život i význam by vystačily klidně na celý letní tábor. My měli jenom 5 dní. Tak hurá do toho!

Hned v sobotu jsme se seznámili s Mariinými rodiči, Jáchymem a Annou. Následně s jejím snoubencem Josefem. Zažili dramatické chvíle při útěku do Egypta a prožili úzkost, kterou Maria prožívala při hledání dvanáctiletého Ježíše i následnou úlevu. To vše v sluncem zalitém víkend, takže jen v mikínách a čepicích.

V pondělí přišlo ochlazení. My měli v plánu výlet do Svaté země. Tedy, do nedaleké vesnice Jerusalem. Aby se do nás nedala zima, museli jsme se neustále hýbat, a tak se šlapalo jedna radost, výlet rychle utekl a my zas na faře pili teplý čaj, hráli karty a obíhali stůl při ping-pongu. Odpoledne jsme se vydali do trochu jiného, ponuřejšího Jeruzaléma. Jednotlivé skupinky dětí pomáhaly vyčerpané Marii doprovázet jejího syna na křížové cestě.

V úterý jsme měli na programu Mariino nanebevzetí. Děti doprovázely Marii v jejích posledních chvílích tady na zemi. Odpoledne si pak vystřihly, vybarvily a sešily knížku s modlitbou růžence, se všemi tajemstvími a radami, jak se tuto oblíbenou modlitbu sv. Jana Pavla II. modlit. Kromě diplomu tak děti měly i další (hodnotnější) suvenýr.

Závěrečný den byl kromě úklidu věnovaný Mariinu působení v dnešním světě. Zmínili jsme Lurdy, Fatimu i ostatní zázračná místa.

Přestože je Mariina osobnost tak bohatá, našli jsme si čas i na připomenutí svátku 28. října, stavili jsme se u pomníku ke konci 2. sv. války a před cestou zpět jsme se pomodlili na hřbitově.

Přestože Mariin život byl mnohokrát těžký a plný smutných chvil, nálada byla pozitivní, plná veselých chvil.

Naše poděkování patří všem dobrodincům a všem, kdo se za nás modlili. Také bych takto na dálku chtěla poděkovat

velmi laskavému panu faráři Jánú Andrejovi, který s úsměvem na rtech trpěl dětské (občas velmi hlasitě) výskání a nosil nám tajně sladkosti pro děti. Když jsem mu děkovala, odpověděl: „To ne já, to Pán Bůh.“ A tak děkuji i Pánu Bohu a Panně Marii, že na nás dohlíželi. Zvláště po cestě zpět, která se díky přeplněnému autobusu stala trochu bojovkou.

Na závěr bych chtěla poděkovat pomocnicím a vedoucím, bez kterých by to nešlo. A díky kterým jsem si mnohokrát pochutnala.

Anička Kafková

■ ■ ■ MARIÁNSKÝ SLOUP NA STAROMĚSTSKÉM NÁMĚSTÍ —

■ Modlitební shromáždění

Chtěla bych se s Vámi podělit o dojmy z účasti na modlitebním shromáždění konaném 12. října za účelem znovupostavení Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze.

Shromáždění začalo mší sv. v chrámu Matky Boží před Týnem. Mši sv. celebroidl P. Dokládál, poté jsme šli ke vztyčené soše Neposkvrněné Panny Marie, která je umístěna u boční strany Chrámu Matky Boží před Týnem. Některé ženy s sebou přinesly obrazy Panny Marie. Následoval průvod na Staroměstské náměstí na místo bývalého Mariánského sloupu, kde měl P. Dokládál smířlivou řeč a opět byly vysvětlovány dějiny Mariánského sloupu. Myslím, že mnozí Češi, co se zastavovali, vůbec nevěděli, proč a kdy byl sloup postaven, a z jakého důvodu byl zbourán. Vše bylo tlumočeno do angličtiny, což bylo fajn, vnímaví cizinci se alespoň dověděli, o co jde, a s námi sympatizovali na určeném místě. Následoval zpěv, modlitby.

Také se tam vyskytlo několik odpůrců stavby, akce byla dozorována policií. K žádnému vážnému incidentu nedošlo. Počasí nám přálo, bylo opravdu teplo, slunečno.

Určitě jsme si všichni odnesli to, co bylo třeba, důvod, proč je nutné usilovat o znovupostavení Mariánského sloupu: úcta k Panně Marii, matce Kristově, na které stojí základy křesťanské církve katolické.

■ Krátké shrnutí historie

Mariánský sloup byl postaven v r. 1650 jako poděkování za obranu Prahy před švédskými vojsky v roce 1648. Autorem díla byl sochař Jan Jiří Bendl. Sloup byl umístěn tak, aby ukazoval sluneční čas, jehož stín byl v zákrytu pražského poledníku. V žádném případě nebyl symbolem habsburské monarchie, jak se podsouvalo. Stržen byl v listopadu 1918 rozvášněným davem pod vedením výtržníka Franty Sauera.

Rada města v roce 2013 schválila projekt celkové rekonstrukce náměstí, která zahrnovala i obnovu sloupu. Magistrát následně udělil souhlas s realizací stavby. V r. 2014 vydal odbor památkové péče stanovisko k obnově sloupu v původní podobě. V červnu 2017 vydal stavební úřad MČ Praha 1 územní rozhodnutí o umístění stavby, ve kterém konstatoval, že záměr obnovy sloupu je v souladu s veřejným zájmem.

14. září 2017 projednávalo zastupitelstvo města petici pro obnovení sloupu s 3 048 podpisy i petici proti obnovení sloupu s 1 048 podpisy. Po tříhodinové rozpravě obou názorových stran uložilo městské radě do konce roku 2017 odejmout souhlas s povolením stavby. V té době však už bylo stavební povolení v právní moci a byla uzavřena smlouva o vyhotovení stavby mezi městem a společností pro obnovu. Pražský primátor Zdeněk Hřib později uvedl, že tímto způsobem nebylo možné smlouvu vypovědět. Matěj Stropnický, náměstek primátorky Andriany Krnáčové, poté upřesnil, že Praha sice souhlasila s pronájmem pozemku pro postavený sloup, ale následně nesouhlasila se záborem pozemku pro jeho výstavbu.

Během doby platnosti stavebního povolení nevydala Technická správa komunikací zhotoviteli souhlas k záboru pozemku potřebný pro příjezd stavební techniky. Těsně před jejím vypršením se zhotovitel 29. května 2019 pokusil stavbu zahájit odkrytím základů původního sloupu. V únoru 2019 se k obnově sloupu vyjádřila ČBK. Nad základním

kamenem se 15. června 2019 konala ekumenická modlitba a výstava kamenné balustrády, místo však zatarasil dodávkový vůz městské policie. Několik dní poté vydal Ústav dějin umění AV ČR memorandum zpochybňující rekonstrukci Mariánského sloupu, aniž by se seznámil s dokumentací prováděných prací.

Převzato z wikipedia.cz

Tady je názorný příklad, jak se dodržují a obcházejí zákonná rozhodnutí.

Škoda, že na podporu obnovení Mariánského sloupu je tak málo katolíků, kteří vidí smysl osvětlovat dějiny prostřednictvím Panny Marie. Vždyť se k ní konaly prosebné poutě nejen v době morové nákazy.

AM

■ ■ ■ NA ROK VE FRANCII

„Co je to za blbost?“, reagoval otec Karel Kočí na moje oznámení, že letošní školní rok strávíme celá rodina ve Francii (konkrétně v nádherném antickém městě Nîmes na jihu Francie). Nicméně vzápětí nám dal své pozhnání a mně se v rámci stěhovací a cestovní horečky na chvíli ulevilo.

Posílám pár střípků z naší tříměsíční „zkušební“ doby nabitě byrokracií, francouzštinou, novými tvářemi, kulturními rozdíly, sluncem, mořem, Dušičkami, směsí adventu a Vánoc.

Začínám školou, protože kamkoli se člověk hne se školou povinnými dětmi, této instituci se nevyhne. Při jejím hledání nás překvapilo, že ve Francii existuje velký počet soukromých škol, do kterých chodí místy až polovina všech dětí. Později jsme zjistili, že se ve skutečnosti jedná o polosoukromé školy zřizované katolickou církví (učí podle státních osnov, jsou dotovány státem i církví, školné je spíše symbolické oproti plně soukromým školám a očekává se „něco“ nad rámec běžné výuky). Všechny stupně katolických škol jsou oblíbené i mezi nevěřícími či věřícími z jiných náboženství a často mají lepší reputaci než školy státní.

Děti jsme zapsali do jedné malé sympatické katolické školy. Na školním dvorku bdí soška Panny Marie, v interiéru školy pak velká socha sv. Vincenta z Pauly, patrona školy. Školní rok začal mší sv. v katedrále. Kdo má z žáků zájem, může chodit v rámci běžné výuky na náboženství nebo na „náboženskou kulturu“. Další náboženství je možné navštěvovat v rámci farností. Ve škole se automaticky slaví všechny křesťanské svátky. My jsme zatím stačili zažít Dušičky a přípravu na advent. Dušičky začaly fenomenálně dvoutýdenními prázdninami (nejmenují se „podzimní“ prázdniny, ale „dušičkové“,

la Toussaint). Ve škole se vůbec neslavil Halloween (ale jinak se ve Francii slaví velmi bujaře, jak mezi malými, tak mezi dospělými), zato se děti učily o svých svatých patronech, odpovídajících jejich jménům, zpívaly písně ke všem svatým a byla celebrována školní slavnost v kostele, při které vždy jedno dítě z každé třídy představovalo jednoho svatého. Tak se děti hrou formou seznámily se školním patronem, dále se sv. Františkem z Assisi, sv. Bernadettou z Lurd, sv. Terezíí z Lisieux a sv. Johankou z Arku (poslední dvě jsou patronky Francie spolu s Pannou Marií).

Během Dušiček jsem si v kostele všimla, že byla nabídnuta možnost svátosti smíření a možnost věnovat dary za rodinné zemřelé. Vůbec nezazněla zmínka o odpustcích. Proč to píšu... Už cca před 20 lety jsem ve Francii zaznamenala útlum zpovědí. Tento trend zřejmě pokračuje. Protože se jedná o intimní téma, neměla jsem zatím kuráž ho intenzivně rozebírat

s pár blízkými lidmi. Nicméně ti, kterých jsem se ptala, mi potvrdili, že se už lidé téměř nezpovídají, a to kolikrát ani jednou ročně před Velikonocemi. Zatímco k přijímání chodí v podstatě všichni bez výjimky... Těším se na plánované setkání s místním panem farářem a na toto téma si snad posvítíme zblízka.

Francie se stále považuje za katolickou zemi a katolické svátky jsou slaveny jako státní svátky. Velikonoce a Vánoce jsou

samozeřejmostí, Dušičky jsem již zmínila výše, dále jsou k dispozici volné dny na seslání Ducha svatého (Pentecôte), nanebevstoupení Páně (Ascension) a nanebevzetí Panny Marie (Assomption).

Jak vypadají farnosti, kostely? Nemohu nic generalizovat, ale podle našich zkušeností se zdají být velmi živé. My střídáme tři kostely, dvě farnosti. I zde našťěstí existují mše pro rodiny s dětmi (případně mše pro mládež), které naše děti přirozeně upřednostňují. Při některých mších mohou jít různě staré děti během hlavní liturgie do zákristie či jiného odděleného prostoru s doprovodem dospělého katechety a věnovat se liturgii přizpůsobené dětem. Obecně tu dospělí rádi a často odkládají děti na společně organizované aktivity. Jinde jsou rezervovány přední lavice jen pro děti nebo pro rodiny s dětmi. Pokud sedí v prvních lavicích jen děti bez rodičů, asistuje jim katecheta a radí, kdy si mají sedat, stoupat, kde si najít písně – prostě praktická výpomoc a nenásilná výuka v jednom. V zadních lavicích našeho oblíbeného kostela je během mše provizorní knihovnička s rozmanitým výběrem duchovních knížek pro děti.

Jedním z ústředních témat Francouzů je dobré jídlo, a i ve farnostech jsou neustále nabízena společná farní setkání při sdíleném jídle či výlety s pikniky. Celá Francie je velmi barevná, což se promítá i do farností, alespoň zde na jihu, kde vždy nalezneme minimálně jednoho černošského nebo asijského kněze. Ve Francii se na rozdíl od České republiky lidé mnohem častěji stěhují, a proto se na začátku školního roku slaví speciální mše svaté pro

nově příchodí, kteří tak mají možnost se farnosti oficiálně představit. I my jsme se dostavili před oltář a řekli o sobě pár slov; cítili jsme se vřele přijati. Též se mi líbí, že po každé mši vychází z kostela nejdřív kněz a se všemi se osobně loučí, prohodí pár slov, žehná, řeší lehkou administrativu. Ohlášky se čtou výjimečně, jen ty nejdůležitější, jinak jsou spolu se všemi zpěvy každou neděli vytištěné na papíře spolu s kontaktem na farnost a na kněze (nejsou zde kancionály).

Velmi mne zaujal jeden fakt, a to, že ve Francii byla upravena jedna z proseb modlitby Otčenáš. Místo „neuveď nás v pokušení“ začali před dvěma lety Francouzi prosit „nenech nás vstoupit do pokušení“. Pro mě osobně docela zásadní změna, protože mi mnohem lépe zprostředkovává Boží lásku a krásu. V České republice se k podobné úpravě zatím asi neschyluje, protože se netýká jen Otčenáše, ale kompletně nového překladu celé Bible, který byl právě před dvěma lety ve Francii dokončen. Věřím, že se nejedná jen o slovíčkaření, protože slovo má velikou moc, jak se ostatně píše v samotném Písmu.

Jen co skončily dušičkové prázdniny, v obchodech se, stejně jako u nás, objevily Vánoce. Žádné mezidobí na oddech, natož advent, který je z komerčního hlediska upozaděn. V rámci školního náboženství se ovšem plánuje podobná slavnost v katedrále, jako byla na Dušičky, a tentokrát se bude týkat navštívení Panny Marie andělem Gabrielem a zvěstování Páně. Tato událost se sice odehrála logicky už na jaře, ale v adventním rámci přípravy na příchod Ježíše Krista je to zajímavá myšlenka. Děti se již začaly učit adventní písně (ne vánoční).

Co se týká samotných Vánoc, ve Francii nosí dárky Père Noël (Otec Vánoc), fousatý starý pán v červeném hávu (prakticky kopie Santa Clause), a to v noci z 24. na 25. prosince. Dárky se pak rozbalují až ráno, a ještě v pyžamech. Narození dítěte Ježíše „se probírá“ jen v kostele a mezi křesťany, jako by se snad Vánoc ani netýkalo. V katedrále jsme už zahlédli přípravu betléma, který je prý každý rok jiný, možná vzniká na základě nějaké soutěže. A ve škole se začalo mluvit o živých jesličkách, kdo bude představovat Pannu Marii, Josefa, zvířátka a hlavně Ježíška. Samotné vánoční svátky tu ale asi nezažijeme, protože plánujeme návštěvu české kotliny, pokud nám plány nezhatí pověstná generální a časově neomezená stávka, kterou místní odbory s oblibou vyhlašují těsně před Vánoci.

Veronika

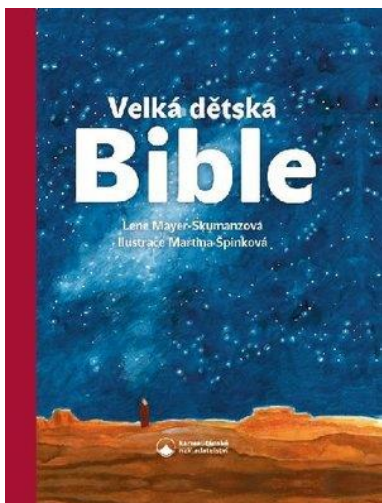
■ ■ ■ VELKÉ ADVENTNÍ KNIŽNÍ OKÉNKO

Průvodce příštím rokem i biblickými dějinami... průvodce našimi duchovními zápasy i Svatou zemí...

To jsou novinky z produkce Karmelitánského nakladatelství, které si Vám dovoluujeme představit v adventním knižním okénku jako ideální tip na vánoční dárek nebo jako přírůstek do vlastní knihovničky. K zapůjčení jsou pak i v naší farní knihovně.

„Jsem vypravěčka. Píši příběhy a z dlouholeté zkušenosti vím, že příběhy o Bohu se mají předávat od člověka k člověku. Jenom tak totiž zazní i vlastní zkušenost s Bohem, takže každý, kdo poslouchá, dostane odvahu pustit se do hledání Boha. Začne být zvědavý: Mohu ve svém životě objevit Boha i já? Cítím, že mi Bůh pomáhá, že zahání můj strach a že mi dává sílu a důvěru? Které chvíle radosti mohu sdílet spolu s Bohem?“ To jsou úvodní slova autorky Velké dětské Bible, knihy, která před Vánoci jako novinka přichází na český knižní pult a je předurčená k tomu stát se jednou z nejoblíbenějších dětských Biblí pro současnou generaci dětí. A možná nejen pro ni.

Každá Bible je čtení o velkém dobrodružství lidí a Boha – o jejich setkávání, míjení a opětovném přibližování. V biblických příbězích nacházíme sami sebe: svou lásku, naději a víru, strach, vášeň, touhu, zradu i důvěru. Biblických příběhů je mnoho, mají však jedno společné: objevují se v nich lidé, kteří udělali zkušenost s Bohem.

Autorka Velké dětské Bible píše o biblických postavách a starých časech po celý svůj život. Vždy si ráda představovala co nejpodrobněji obyčejný život v těch dávných dobách. Nechala se inspirovat objevy archeologů a badatelů a Velkou dětskou Bibli tak umně obohatila o spoustu vysvětlení a odpovědí na otázky, které Bible vyvolává. Čtenáři si tak mohou udělat lepší představu o tehdejší světě, obyčejích a zvycích, prostě o tom, jak lidé tehdy žili a jak fungovala tehdejší společnost.

„K mým nejoblíbenějším příběhům patří ten o Ježíšovi a o dětech. Ježíš dával děti dospělým za příklad a jejich přístup k životu a světu považoval za důležitý. Měl je moc rád. Jsem si jistá, že děti jsou pod mimořádnou Boží ochranou a že mají s Bohem přímé spojení. Přeji vám hodně radosti a zvědavosti při četbě i poslechu“, končí se v knize autorčino úvodní slovo.

Kromě něj obohatila Lene-Mayer Skumanzová praktickým úvodem téměř každý biblický příběh, který tak do situace nabízí dobrý vhled a snadnější přístup. Samotné příběhy tu pak nejsou pouze převyprávěny jinými slovy, ale používají přímo citace daného biblického textu. *„Biblický příběh je tu tak zhuštěn, redukován jakoby oprostěn od všeho, co by dětem mohlo bránit dostat se k jeho jádru, takže děti slyší (nebo si čtou) stejná slova, jako pak slyší v kostele. ... Nejlepší Bible pro děti, jakou znám“*, říká o Velké dětské Bibli překladatelka a maminka tří dětí, Klára Jirsová.

Biblista a evangelický teolog Petr Pokorný o knize řekl: *„Texty jsou dobře vybrané a poutavě převyprávěné. Autorka čtenáře upozorňuje, že jde o vyprávění, které má vztah k dějinám. Je ale především vyjádřením základních lidských vztahů a s nimi spojených problémů i toho, jak Bůh vstupuje do lidského života, často prostřednictvím druhých lidí. ... Mám za to, že Velká dětská Bible vysoce přesahuje to, co dnes v tomto žánru nabízejí jiní. A ilustrace tomuto posunu na žebříčku nabídek výrazně pomáhají. Jsou podmanivé a krásné.“*

Obrazový doprovod k Bibli představuje pro ilustrátory jeden z nejnáročnějších úkolů. Zvláště obtížné je zpřístupnit biblické texty dětem. „*Martině Špinkové se podařilo uchovat si něco z dětského pohledu na svět... její jednoduché a prosté výtvarné metafory tlumočí nejen klíčové epizody Starého a Nového zákona, ale i hluboce prožívaný vztah k Bohu. Je v nich okouzlení, drama, tajemství a úžas. Září z nich světlo.*“ řekla o ilustracích v Bibli výtvarná kritička, autorka knih o J. Čapkovi a J. Ladovi, Pavla Pečinková.

A jak vnímala vznik ilustrací sama jejich autorka?

„*Malovala jsem štětcem a pastelkami a zároveň jsem jakoby seděla vedle a sledovala, jak obrázek vzniká. Všimla jsem si, že se mi do mnoha obrázků jako jakási Hospodinova stopa vkrádalo světlo. Osvítlo nějaký okamžik, vytáhlo jej na chvilku ze tmy, která skrývá tajemství a které se trochu bojíme.*

„*Divila jsem se. Co se to stalo? Čas už neplynul pravidelně a jednotvárně, ale vystupovaly z něj důležité, byť prchavé okamžiky. Překvapilo mě to, ale pak mi došlo, že přece takhle náš život žijeme i teď a tady: občas se čas zrychlí a jakoby zhustí, jsme úplně uvnitř a svět je hodně barevný. Pak zas čas plyne*

„*dál a nic si z něj neumíme zapamatovat. Přála bych těm, kteří si budou knihu číst a prohlížet, aby se jim také takhle podobně zastavil čas a vyprávěl jim barevně o věčnosti, kde světlo znamená ještě něco jiného, než známe my, kde barvy umějí promluvit a kde tma není strašidelná, ale skrývá tajemství a dává světlu i barvám jejich krásu.*“

A jak vnímají kresby sami čtenáři?

Příběhy Velké dětské Bible doplňuje a podtrhuje bohatý obrazový doprovod ilustrátorky Marty Špinkové. Obrazy ke mně promlouvaly barvami, zářícím světlem i tajemnou tmou.

„*Marie, které anděl zářící světlem oznamuje Ježíšovo narození, nebo cizinci přicházející z jasu pouště k Abrahamovu stanu. ... Marnotratný syn vracející se z pastelově zbarvené krajiny i milosrdný Samaritán na stezce vinoucí se mezi temnými horami. ... Ježíš tišící bouři z malé loďky uprostřed vzdmutých vln nebo Jonáš v divoce rozbouřeném moři. ... Tísňivá osamělost Krista na kříži i osamělost Jobova utrpení.*

„*Ohnivě jazyky Letnic nebo Mojžíš před hořícím keřem.*

To jsou jen některé z obrázků, které Velkou dětskou Bibli zdobí. Celostránkové i menší ilustrace si podmaňují čtenáře světlem i sytou barevností, je v nich dramatičnost postav v pohybu, stromů nakláněných větrem, rozbouřených vln nebo planoucího ohně. Zachycují detaily tehdejšího života, ale ponechávají i prostor pro čtenářovu představivost. Čtenářka Lada

Závěrem nechme o Velké dětské Bibli promluvit kněze Tomáše Halíka:

„Poutavé, srozumitelné vyprávění Lene Mayer-Skumanzové s půvabnými a poetickými obrázky Martiny Špinkové, které jsou samy o sobě tvořivým, nápaditým výkladem, podněcujícím dětskou fantazii i meditace dospělých čtenářů. Každé podobné vydání Bible představuje originální tvořivý přínos do pokladu naší národní kultury a vzácný dar do života rodin.“

Lene Mayer-Skumanzová, Martina Špinková: Velká dětská Bible, vydalo Karmelitánské nakladatelství v roce 2019

Opatské heslo benediktinského mnicha a arcipata břevnovského kláštera, Petra Prokopa Siostrzonka, autora knihy **Svatá země – z pouště do Jeruzaléma srdcem, vzpomínkami, rozjímáním a modlitbou**, vychází z Řehole Benediktovi, a zní *Prodesse magis quam praeesse*, „více pomáhat než vládnout“. V této knize však vládne. Aby pomáhal. Vládne poeticky. Slovem, moudrostí, vnímáním souvislostí... Pomáhá nám blíže k Bohu. Zkratkou z našich všedních dní přímo do víru biblických událostí a míst a pak zpět, blíže k nám samotným.

Kdo někdy zažil květnaté homilie P. Prokopa, bude možná zaskočen. Jednotlivé kapitoly, které nás provázejí po Svaté zemi i po hlubinách vlastní duše, jsou překvapivě stručné. Jsou však neskutečně bohaté. Přetékají. Jsou plné úžasu, úcty, lidské moudrosti. Plné obrazů z konkrétních biblických dějin a zároveň

“nadpozemských” Božích doteků. Několik málo vět stačí a čtenář je na těch vzdálených místech osobně přítomen. Jednak nyní – v současnosti – a chvíli nato v dobách, kdy se na těchto místech odehrávaly zásadní zápasy biblických, a tedy i lidských dějin. A tato místa skrze meditace ožívají a promlouvají. Neskutečně srozumitelně a lidsky.

Někdy můžeme slyšet mnoho kázání a strávit mnoho chvil nad Písmem, aniž bychom získali z biblických příběhů více než střípky a o biblických místech více než jen letmou představu. Pak se začteme do knihy jako je tato a náš pohled, naše pochopení, náš prožitek se najednou prohloubí a projasní a všechny útržky se spojí do jedné živé, úchvatné mozaiky. Když pak znovu otevřeme Bibli nebo slyšíme čtení v kostele, najednou máme pocit, že všechna ta místa a události velmi důvěrně známe.

Každá kapitola této knihy je putováním. Od místa, jak vypadá teď, k zásadní biblické události v tehdejších dobách. Od konkrétního biblického osudu a zápasu pak zpět do dnešních dní, dnešní doby, k zápasu každého z nás.

Každá kapitola nabízí tolik duchovních zážitků, že není jednoduché odolat a knihu po jednom rozjímání odložit. Asi jako odložit právě otevřenou bonbonieru. Po prvních stránkách, když objevíte kouzlo, které se v každé kapitole ukrývá, máte chuť nechat se stále znovu a znovu obdarovávat, obracet stránku za stránkou, číst dál a dál. Knihu lze s potěšením

přečíst za jeden večer. Stejně tak jako sníst celou bonbonieru, „na posezení“. Duchovní „přejedení“ však nehrozí tolik jako škoda nad ztrátou možnosti prodlít velmi hodnotný čas nad každým rozejmáním. Zastavit se, zamyslet a dát v modlitbě „na oplátku“ Bohu něco málo ze sebe. A pro sebe tím víc získat.

Každá kapitola se umí velmi osobně dotknout člověka v jeho konkrétní situaci. Bylo by na škodu rychle přebíhat od jedné meditace ke druhé, když každé rozejmáním umí samo o sobě vtáhnout na hlubinu a do hlubin. Do hlubin vlastní lidskosti a nedokonalosti a skrze ně do světla nekonečné Boží milosti. V dnešní uspěchané a někdy povrchní době je velmi cenné, že tak krátký, ale výstižný text, umí člověka ponořit do oceánu Boží dobroty a krásy, která k nám vyvěrá skrze konkrétní místa, biblické texty i vlastní životní situace.

Je vždycky radost, když kniha potěší stejně tak obsahem jako formou. Této knize se daří uchvátit téměř veškeré smysly. Oči hned dvakrát. Hluboké texty jsou doprovázeny poutavými fotografiemi P. Stanislava Příbyla, díky kterým je radost na každém místě prodlít o něco déle. Obálka knihy sama o sobě láká a vybízí k otevření. Hebké stránky volají k prolístování. A jestli opravdu milujete knihy, jistě si nezapomenete přivonět. Málokterá kniha zavoní nejen vaší duši tak, jako tato.

Čtenářka Kateřina

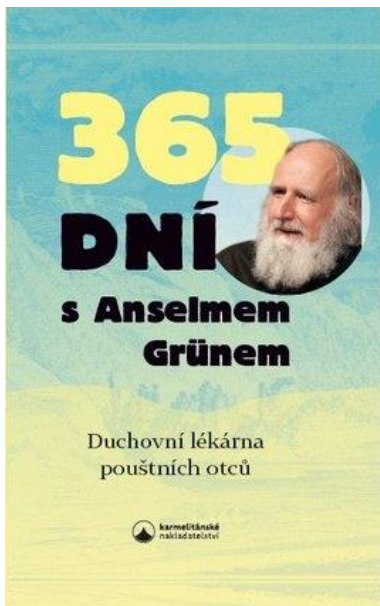
Jednou se mě jeden zpovědník zeptal, zda čtu nějakou náboženskou literaturu. Moje odpověď ho moc nenadchla. A tak jsem jako pokání dostal za úkol přečíst jednu knihu s náboženskou tematikou. A od té doby se snažím čas od času nějakou přečíst. Je až neuvěřitelné, kolik výmluv je člověk schopen vymyslet. Anebo se nechat zaměstnat něčím jiným, aby nemusel splnit, co si předsevzal. Takže co vybrat pro lenošivého katolíka, aby se při další svátosti smíření nemusel ošívát a pátrat v paměti, kdy a co zbožného naposledy přečetl?

Jako každý dospělý se neustále tvářím, že nemám čas... takže kdy najít chvilku na přečtení knihy? Cestou do práce a z práce strávím denně asi hodinu a půl, takže čas máme. A co vybrat? Když už jsem u toho cestování, co třeba knihu o cestování? Svatá země od P. Prokopa Siostrzonka mě zaujala. Ne každý má možnost vydat se do Svaté země, i když moje babička tam vycestovala v osmdesáti letech. Tak i já jsem se vydal na cestu do Svaté země, alespoň v MHD. S Otcem Prokopem jsem se nechal provést přes poušť, kterou čas od času máme v sobě každý. S laskavým a trpělivým vedením jsem navštívil místa, která zakusila fyzickou přítomnost samotného Pána Ježíše. Otec se v knize nezabývá jen "suchou" náboženskou naukou, ale dokáže přiblížit a propojit minulost se současností. Spolu s příběhy, které každodenně může zažít kdokoliv z nás, se stává pro mě knihou velmi lidskou a srozumitelnou. Je až neuvěřitelné, jaké množství lidí se musí ve Svaté zemi vystřídat, když chtějí všichni vidět a navštívit ta známá místa. Jak málo času má asi každý, kdo chce osobně projít ta místa, když davy turistů z celého světa směřují právě tam, kde žil

Pán Ježíš. Co dodat? Snad jen děkuji Otče Prokope za milý a laskavý doprovod po Svaté zemi. Příště snad už svou cílovou zastávku nepřejeudu. Čtenář Jan

Prokop P. Siostrzonek OSB: Svatá země – z pouště do Jeruzaléma srdcem, vzpomínkami, rozjímáním a modlitbou. Vydalo Karmelitánské nakladatelství v roce 2019

„Mniši prohlašují: Neneseme zodpovědnost za myšlenky, které v nás vytanou, ale za to, jak s nimi naložíme. Mnozí lidé se začnou okamžitě sami zatracovat, jakmile se v nich zrodí špatná myšlenka. Domnívají se, že jsou špatní lidé a špatní křesťané. Mniši se naopak neodsuzují. Prohlašují, že útoky a pokušení jednoduše patří k člověku. Zápas s myšlenkami jim dodává cenné zkušenosti a vede je k pokoře. ... Existuje celá řada metod, jak s těmito myšlenkami zacházet. Nejprve je ale musíme vůbec poznat a pochopit jejich souvislosti. Mniši nám odhalují různé způsoby, jak i my dnes můžeme reagovat na jednotlivé emoce a vášně. Doporučují přitom různé duchovní prostředky, jako půst, modlitbu, rozjímání, zdravý životní řád, setrvání ve vlastní cele, zpěv žalmů a práci. Jinou cestou nakládání s vlastními myšlenkami je takzvaná antirrhethická metoda, kterou nejdůkladněji vyložil Evagrius Pontský. ...Popřejeme-li těmto myšlenkám příliš mnoho sluchu, onemocníme jimi. Evagrius proti každé z nich vyhledává vhodné

slovo z Bible. Toto slovo Písma máme vyslovit jako alternativu proti zmíněným myšlenkám. Jsme-li pokoušeni negativními myšlenkami a spolehne-li se přitom na slovo Písma svatého, projeví se v nás účinky jeho proměňující a uzdravující moci. Biblickým slovem v nás totiž bezprostředně působí Bůh. V jeho slově do nás proudí jeho Duch a moc.“

Anselma Grüna není nutné čtenářům naší farní knihovny dlouze představovat – benediktinský mnich, kněz, teolog, filozof, ekonom – a hlavně skvělý autor knih s duchovní tematikou. Mnohé z nich byly přeloženy a vydány i u nás, převážně v Karmelitánském nakladatelství.

V letošním roce vyšla jeho nová kniha "365 dní s Anselmem Grünem" s podtitulem "Duchovní lékárna pouštních otců". Běžného čtenáře může podtitul snad i odradit – co nám mohou nabídnout pouštní otcové? Vždyť žili ve 4. a 5. století po Kristu a dnes je přece úplně jiná doba! U zvědavého čtenáře je to přesně naopak. Otevře knihu, vybere náhodné datum a začte se – pak se podívá na další den, další a další.... Je překvapen, snad i trochu zaskočen, když v textu nachází své každodenní problémy, odhalené a jasně pojmenované. Anselm Grün totiž nabízí jiný, ryze současný úhel pohledu na citáty z pouštních otců i z Bible. Ukazuje nám, že i dnes jsme vystaveni stejnému pokušení jako lidé z doby před mnoha staletími. Napadají nás stejné negativní myšlenky, prožíváme s bolestí své osobní emoce i vášně, a

stejně jako tehdy můžeme použít jako protiváhu našich "démonů" vhodný výrok z Písma. To je nabídka duchovní lékárny – číst a rozjímat výroky z Písma, které se dotýkají našich problémů. I když se nám zdá náš život v této době příliš těžký, plný starostí v rodině, v práci, přicházejí nemoci a životní zkoušky – ale na všechny naše vlastní "neduhy" i na neduhy naší doby přece existuje lék! Slova sama nám život příliš neusnadní, ale jak říká Anselm Grün (cituji): "Jde však o to, abychom i za této situace vytrvali u Boha a nepřestali v něho doufat".

Ta kniha je opravdu úžasná – každý den se můžeme inspirovat jejími texty k osobní modlitbě i k rozjímání. Ale hlavně je v ní skryta naděje, že se na naší duchovní cestě můžeme posunout – budeme-li pozorně užívat lék, který nám kniha nabízí pro naše každodenní duchovní zápasy. A snad se časem odvážíme dotknout i temnějších stránek své vlastní duše, kam se dnes neodvažujeme ani pohlédnout...

Bliží se Vánoce a přemýšlíme nad dárky – můžeme touto knihou udělat radost nejen někomu blízkému, ale třeba i sami sobě.

Čtenářka Ludmila

Od 1. ledna do 31. prosince na každý den jedna hutná stránka. Kdo rád čte pomalu a medituje nad slovy, bude nadšen. Přestože se jedná o duchovní čtení, je velmi prakticky zaměřené. Základem jsou krátké texty poustních otců (především Evagria Pontského) žijících v letech 300 až 500 našeho letopočtu. Autor knihy, Anselm Grün, tyto texty doplňuje vlastními zamyšleními v kontextu dnešní doby.

Kniha mě povzbudila k opětovnému čtení Písma. Musím totiž přiznat, že kolikrát jsem z Písma spíš zmatená, interpretuji si ho dle momentální nálady a místo povzbuzení v něm najdu např. podmíněnou lásku místo té bezpodmínečné, trestání, hrozby, úzkosti... (Možná jde i o typ překladu Bible, který máme všeobecně k dispozici). Přesto se v Písmu říká, že základem je Slovo, které se stalo tělem. A Bůh v nás působí svou spásu skrze své slovo, kterým nás oslovil a kterým se dnes obrací zcela osobně i na mne. Velmi se mi líbí přístup četně citovaného Evagria, který Bibli nechápal jako prostý teologický spis, ale jako knihu přinášející uzdravení. Co by na toto tvrzení řekli všichni ti, kterým se zdraví stalo modlou? Protože jsem na tom podobně, je nutné se znovu a znovu ujišťovat, že biblickým slovem v nás skutečně proudí Bůh, jeho Duch, jeho uzdravující moc, i když tomu ne vždy rozumím, ne vždy „něco“ cítím.

Evagrius u toho ale nekončí a prakticky konkretizuje své teze: biblické slovo může účinně působit proti „myšlenkám“, chápaným jako „zásadní hnutí lidského srdce“, ze kterých církevní tradice vytvořila později osm tzv. smrtelných hříchů. Kniha pomáhá objevovat účinné způsoby, jak s těmito „osmi myšlenkami“ zacházet, aby nás neovládly a abychom si zachovali vnitřní svobodu a pokoj a dospěli k moudrosti a zralosti. Např. 23. dubna se píše o pokušení pouštní matky Sárý. Neprosila v modlitbě o to, aby její boj skončil a měla konečně klid, ale spíše se modlila: „Bože, dej mi sílu!“ Pokušení se nebála, protože věděla, že díky nim zůstane bdělá a otevřená Bohu. Jedná se o krásný akt člověka plného sebedůvěry i vnitřní svobody. Nebo námět z 10. ledna: co se bude v našem životě dít jinak, budeme-li si při ataku hořkosti opakovat: „Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám?“ Zní to až magicky, ale pokud je Písmo Pravda, proč z něho konečně nezačít čerpat? Čtenářka Veronika

365 dní s Anselmem Grünem – Duchovní lékárnička poustních otců. Vydalo Karmelitánské nakladatelství v roce 2019

■ ■ ■ PRO DĚTI

Milé děti,

chodíte rády do zoologické zahrady? Která zvířátka máte nejraději? Máte nějakého zvířecího mazlíčka?

Nevím, jak vy, ale do zoologické zahrady moc ráda nechodím. Když jsem byla malá, bylo mi tam ještě smutněji než dnes. Zvířata byla zavřená v kleci. Na malém prostoru mohla udělat sotva pár kroků, pak se otočit a jít zase zpátky. Běhat a skákat vlastně ani nešlo. Teď už se jim žije o něco lépe. Nové velké výběhy tak trochu připomínají původní prostředí ve volné přírodě. Ale stále jsou

v zajetí. Dostávají pravidelně potravu, výběhy jim chovatelé pečlivě čistí a zvěrolékaři pečují o jejich zdraví. Zimu přečkávají v domečkách, kde jim je pěkně teplíčko. Na první pohled se zdá, že jim vlastně vůbec nic nechybí. Opravdu?

Chybí to nejdůležitější – svoboda. Kdyby se slon rozeběhl ve výběhu stejně jako ve stepi rychlostí 35 kilometrů za hodinu, asi by všechno kolem zboural a rozdupal. Gepard, který volně běhá rychlostí 120 kilometrů za hodinu, se ve výběhu jen sám nešťastně plouží rychlostí sotva 3 kilometry v hodině.

Venku na svobodě sice zvířatům hrozí nebezpečí, číhají na ně predátoři, musí si shánět potravu, chránit mláďata i slabé jedince, nikdo jim nepřipraví čistý a teplý pelíšek, ale přesto jsou šťastná a spokojená. O všechno se starají sama a ve smečce si jeden druhému pomáhají.

A co teprve člověk? Žijeme už dlouho ve svobodné zemi, máme se dobře – díky Bohu,

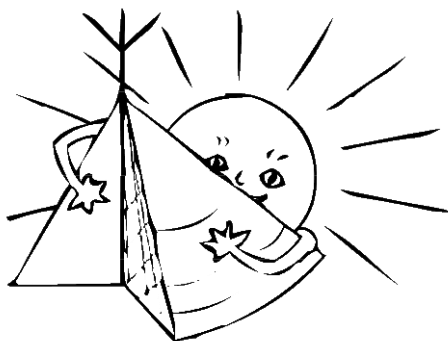
díky svaté Anežce i všem dobrým lidem kolem nás. Pán Bůh dal světu řád a mír, nám lidem navíc svobodu moudře se rozhodovat a podle toho rozumně a zodpovědně jednat. Má nás všechny moc rád a přeje si, aby nám všem bylo i nadále dobře. Záleží mu na každém z nás.

Požehnaný nový liturgický rok a za vše díky vám i Pánu Bohu. Lída

■ ■ ■ CO SE CHYSTÁ PRO DĚTI

■ Mikulášská nadílka

Ve čtvrtek **5. prosince** od 17 hodin ve farním sále. Jako každý rok na začátku prosince se na vás těší Mikuláš s anděly a čertem. Společně si zazpíváme, pomodlíme se a měly by být snad i nějaké dárky.

■ **Výtvarná soutěž „Vánoce očima dětí“**

Každoroční akce kláštera Bosých karmelitánů u Pražského Jezulátka, kteří tuto soutěž pořádají pro nejmenší umělce, aby dostali příležitost kreativním způsobem vyjádřit své představy o Ježíšově narození, které je trvale platným poselstvím o Božím příklonu k člověku. Zapojit se mohou děti od 4 do 15 let, soutěží se ve třech věkových kategoriích. Každé dítě může do soutěže přihlásit jedno dílo. Výtvarné práce budeme odesílat hromadně za naši farnost, obrázky přineste do neděle **15. prosince** do sakristie. Nejzajímavější práce budou vystaveny pro veřejnost.

Podrobnější informace o podmínkách soutěže naleznete na webových stránkách www.pragjesu.cz/soutez/.

Těšíme se, že se do soutěže i letos opět s chutí zapojíte. Za komunitu bratří Bosých karmelitánů vás srdečně zdraví

P. Pavel Pola OCD

■ **Svátoť smíření pro děti**

V úterý 17. a ve středu 18. prosince od 17.00 hod. – děti přednostně hned po náboženství.

■ **Tříkrálová sbírka**

Naše farnost se letos opět zapojí. Koledování bude probíhat od **1. do 14. ledna 2020**. Výnos Tříkrálové sbírky z největší části tradičně putuje na podporu lidí v nouzi žijících na území ČR, desetina výtěžku každoročně připadne na rozvojové projekty v zahraničí (např. na udržení zdrojů obživy nebo vzdělávání), případně zůstane jako rezerva pro případ humanitárních katastrof.

Zájemci o koledování se, prosím, hlase v sakristii. Těšíme se na vás.

■ **Masopustní karneval**

V sobotu **8. února 2020** od 15.00 v tělocvičně ZŠ Brigádníků. Tentokrát s Archou Noemovou. Maminky z mateřského centra chystají soutěže, s organizací pomohou naši mládežníci. Neměly by chybět ani odměny a dort. Ale kdo ho na Arše upeče, to se teprve uvidí.

■ **Jarní prázdniny na faře v Rokytnici nad Jizerou**

Zveme děti a rodiny na jarní prázdniny v termínu **od soboty 22. 2. do soboty 29. 2. 2020**. Letos pojedeme opět na faru do Rokytnice nad Jizerou. Těšíme se na vás! Anička a všichni vedoucí.

■ ■ **VÝHLED DĚTSKÝCH AKCÍ NA PŘÍŠTÍ ROK**

- Plánujeme výjezd na prodloužený víkend v květnu 2020, podrobnosti včas zveřejníme.
- Letní dětský tábor se uskuteční v termínu od 27. července do 7. srpna 2020. Tentokrát vyrazíme do Brtnice. Už teď se těšíme na všechna dobrodružství, která spolu zažijeme.

Těšíme se na vás! Anička Kafková a všichni vedoucí

■ ■ ■ PROGRAM BOHOSLUŽEB O VÁNOCÍCH 2019

Úterý	24. 12.	Štědrý den	16.00 (zvláště pro rodiče s dětmi) 24.00 (půlnoční)
Středa	25. 12.	Narození Páně	7.00, 9.00, 10.30, 18.00
Čtvrtek	26. 12.	Svatý Štěpán	9.00, 18.00
Neděle	29. 12.	Svaté rodiny	7.00, 9.00, 10.30, 18.00 vždy s obnovou manželských slibů
Úterý	31. 12.	Sv. Silvestr	17.00 na poděkování za uplynulý rok
Středa	1. 1.	Matky Boží Panny Marie	7.00, 9.00, 10.30, 18.00

Možnost svátosti smíření před Vánocemi

Čtvrtek	19. 12.	10.00 – 12.00	14.00 – 18.00
Pátek	20. 12.	10.00 – 12.00	14.00 – 18.00
Sobota	21. 12.	10.00 – 12.00	14.00 – 18.00

Po domluvě je možný i jiný čas. Je velmi dobré využít příležitosti ke svátosti smíření půlhodinu přede mší svatou během celé Adventní doby. Rádi také navštívíme vaše nemocné a seniory u vás doma. Stačí požádat a domluvit se na návštěvě.

Přeji vám všem požehnaný Advent.

V našem českém prostředí nemáme nouzi o germanismy. Německy dávat, „schenken“, znamenalo nejprve dát někomu napít (od toho náš „šenk“ – nálevna). Obdarovat někoho znamená tedy uspokojit jeho žízeň. Kdo nemá žízeň, tomu nic nedáme. Dnes nemají lidé žízeň a hlad (jsou spíše přesyceni), ale žízni především po porozumění a lásce. Především tento „šenk“ je potřeba o každých svátcích i mimo ně otevřít! Tak jsem to dostal formulováno v různých vánočních přáních: „Věřím, že mi svět oplácí podle toho, co mu dávám.“ „Co nejvíce investuj do štěstí, které jsi schopen rozdávat.“ „Dej světu to nejlepší, co máš, a dostaneš na oplátku opět to nejlepší.“ To jsou vánoční dárky, které neomrzí!

Z knihy P. Prokopa P. Siostrzonka Svatá země, KNA 2019

*Požehnaný adventní čas plný radosti z chystání těch „pravých darů“
a vánoční svátky naplněné pokojem a blízkostí našeho Pána
přeje redakce.*

■ ■ ■ PROGRAM FARNOSTI

Bohoslužby v našem kostele	pondělí–pátek	18.00
	sobota	7.00, 18.00
	neděle	7.00, 9.00, 10.30, 18.00
Příležitost ke svátosti smíření	půl hodiny přede mší sv. nebo dle domluvy	
Návštěva nemocných	dle domluvy s knězem	
Živý růženec	první pondělí v měsíci po mši sv.	
Adorace se zpěvy z Taizé	třetí pátek v měsíci po mši svaté	
Biblická hodina	třetí středa v měsíci po mši svaté	
Modlitby matek	pondělí po mši sv.	
Výuka náboženství	předškolní děti	úterý 16.00
	1. – 2. třída	pondělí 16.00
	2. – 3. třída	úterý 16.00
	4. – 5. třída	středa 16.00
	6. – 9. třída	čtvrtek 16.00 (od října)
Setkávání mládeže	středa po mši svaté v 18.45 v klubovně fary	
Příprava dospělých na křest	pondělí po mši sv. a dle dohody	
Příprava dětí ke svatému přijímání	Kromě výuky náboženství začne kurz od jara v pátek odpoledne spolu s rodiči.	
Příprava na biřmování dospělých	pondělí po mši sv. a dle dohody	
Příprava na svátost manželství	dle domluvy s knězem – nutné včas objednat	
Křest dětí – příprava rodičů	příprava a termín dle domluvy s knězem	
Farní charita	dle dohody	
Farní knihovna půjčuje	1. středa v měsíci	16.45 – 17.45
	Neděle	10.00 – 11.30
	1. neděle v měsíci	8.00 – 11.30 v kavárně
Skupina KALOZHATIA	zkoušky v neděli od 9.30	
Dětská schola (Malá Kalča)	Zkoušky v pondělí odpoledne	
Chrámový sbor Cantus amici	zkoušky v pondělí od 19.30	
Mateřské centrum	pondělí a středa od 9.30 do 12.00	
Setkání seniorů	každé druhé úterý v měsíci od 9.30	
Vycházky seniorů	4. úterý v měsíci dle dohody	
Farní kavárna	neděle 8.00 – 12.00	
Úklid kostela	pondělí od 13.30	

Srdečně zveme další farníky k zapojení se do farního života. Zvláště uvítáme všechny, kdo by byli ochotni nabídnout pomocnou ruku – v charitě, v knihovně, ve schole, ve farní kavárně, při úklidu kostela.

Římskokatolická farnost
u kostela Neposkvrněného
Početí Panny Marie

Přejeme vám požehnaný Advent

Poněvadž noc má v sobě něco nebezpečného a ohrožujícího život, snažili se vždycky lidé proměnit noc v něco svatého. V mystických kultech se vždy konaly obřady v noci. Velikonoce se slaví v noci, protože Kristus překonal temnotu hrobu. Narození Páně to jsou také „svaté noci“ (německy Weihnachten, z toho naše Vá-noce). „Veliká noc“ – tedy Velikonoce – jsou pro křesťany nejdůležitějšími svátky, ale přesto „svaté noci“ vánoční se zapsaly hlouběji do lidských srdcí, jako by lid cítil, že všechny jeho obavy, strachy před démonickými silami byly proměněny prosvětlením té noci Kristovým narozením. Poprvé tuto výzvu slyšeli pastýři právě tady (v Betlémě): „Nebojte se, zvěstuji vám velikou radost: Narodil se vám Spasitel!“ (Lk 2,10–11). Možná i o Vánocích v srdci každého z nás zůstávají různá temná místa. Ale už to není neproniknutelná temnota. Kristovo narození přineslo do těchto temnot nové světlo. A proto: Nebojte se! Někdo spočítal, že podobných výzev: Nebojte se! je v Písmu 365. Snad proto, abych si to každý den znovu připomněl. Nejen tady na Poli pastýřů, nejen o svaté noci vánoční...

Z knihy P. Prokopa P. Siostrzonka Svatá země, KNA 2019

Vydává farnost u kostela Neposkvrněného početí Panny Marie
Praha – Strašnice

Ke Strašnické 1000/10, 100 00 Praha 10

tel.: 274 782 480

e-mail: k.koci@gmx.com

www.farnoststrasnice.cz

zpravodaj@farnoststrasnice.cz